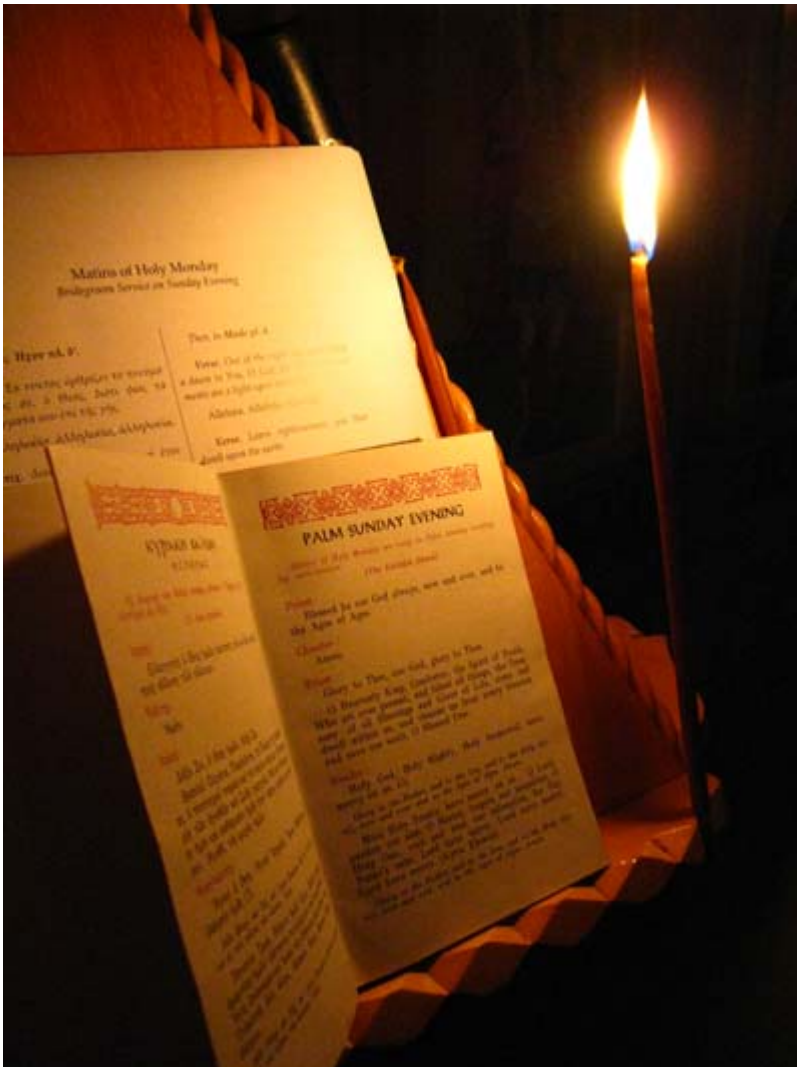

Τι είναι η αρχή της Ινδίκτου; Γιατί «ξεκινάει» το εκκλησιαστικό έτος τότε; (1 Σεπτεμβρίου)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο των αιώνων Ποιητής και Δεσπότης, Θεέ των όλων, υπερούσιε όντως, την ενιαύσιον ευλόγησον περίοδον, σώζων τω ελέει σου τω απείρω, Οικτίρμον, πάντας τους λατρεύοντας σοι τω μόνω Δεσπότη, και εκβοώντας φόβω Λυτρωτά· Εύφορον πάσι το έτος χορήγησον.

1η Σεπτεμβρίου: ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ (δηλαδή αρχή του νέου Εκκλησιαστικού έτους).

Για την περίπτωση αυτή, ό Σ. Εύστρατιάδης στο Αγιολόγιο του, γράφει τά έξης: «Λέξις λατινική (indictio) όρισμόν σημαίνουσα καθ' όν κατά δεκαπενταετή περίοδον έπληρώνοντο εις τους αυτοκράτορας των Ρωμαίων οι φόροι. Κατά την εκκλησιαστικήν παράδοσιν, την αρχήν της ίνδικτιώνος είσήγαγεν ό Αύγουστος Κάισαρ (1 -14), ότε διέταξε την γενικήν των κατοίκων του Ρωμαϊκού κράτους απογραφήν και την είσπραξιν των φόρων, κατά την πρώτην του Σεπτεμβρίου

μηνός. Από του Μεγάλου Κωνσταντίνου (313) έγγενετο επισήμως χρήσις της Ινδικτιώνος ως χρονολογίας, έκτοτε δε ή εκκλησία Κωνσταντινουπόλεως μέχρι του νυν εορτάζει την α΄ Σεπτεμβρίου ως αρχήν του εκκλησιαστικού έτους. «Ινδικτον ημιν ευλόγει νέου χρόνου, ώ και παλαιέ και δι΄ ανθρώπους νέε». Η Ινδικτιώνα είναι ένας γενικότερος τρόπος μέτρησης του χρόνου ανά 15ετίες με αφετηρία τη γέννηση του Χριστού ή για την ακρίβεια από το 3 π.Χ. Η 1η Σεπτεμβρίου, η αρχή του εκκλησιαστικού έτους, αποτελεί την αρχή της Ινδίκτου. Τότε τελείται η ακολουθία της Ινδίκτου σε συνδυασμό με τη θεία λειτουργία για την ευλογία του εκκλησιαστικού έτους. Αρχικά υπήρχε η Αυτοκρατορική Ινδικτος ή Καισαρική Ινδικτιώνα που μάλλον εισήχθη από τον Μέγα Κωνσταντίνο. Εκαλείτο επιπλέον Κωνσταντινική ή της Κωνσταντινουπόλεως ή Ελληνική. Παράλληλα υπήρχε και η Παπική Ινδικτιώνα. Η 1η Σεπτεμβρίου καθορίστηκε ως αρχή της εκκλησιαστικής χρονιάς ως εξής: Στην περιοχή της Ανατολής τα περισσότερα ημερολόγια είχαν ως πρωτοχρονιά την 24η Σεπτεμβρίου, ημέρα της φθινοπωρινής ισημερίας. Επειδή όμως η 23 η ήταν η γενέθλια ημέρα του αυτοκράτορα της Ρώμης Οκταβιανού, η πρωτοχρονιά μετατέθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου, η οποία και καθορίστηκε ως αρχή της Ινδίκτου, δηλαδή της περιόδου του ρωμαϊκού διατάγματος για τον φόρο που ίσχυε για 15 έτη. Έτσι Ινδικτος κατάντησε να σημαίνει αργότερα το έτος και αρχή της Ινδίκτου την Πρωτοχρονιά. Αυτή την Πρωτοχρονιά βρήκε η Εκκλησία και της έδωσε χριστιανικό περιεχόμενο, αφού τοποθέτησε σ΄ αυτήν την εορτή της συλλήψεως του Προδρόμου, που αποτελεί και το πρώτο γεγονός της Ευαγγελικής Ιστορίας. Αργότερα, το 462 μ. Χ., για πρακτικούς λόγους και για να συμπίπτει η πρώτη του έτους με την πρώτη του μηνός, η εκκλησιαστική πρωτοχρονιά μετατέθηκε την 1 η Σεπτεμβρίου. Διευκρινίζεται ότι η πρωτοχρονιά της 1ης Ιανουαρίου έχει Ρωμαϊκή προέλευση και ήρθε στην Ορθόδοξη Ανατολή κατά τα νεότερα χρόνια. Η εκκλησιαστική ακολουθία για το νέο έτος τελείται την 1 η Σεπτεμβρίου, μια ακολουθία απaráμιλλου κάλλους ως προς το υμνογραφικό υλικό. Σημειωτέον ότι πριν από λίγα χρόνια η Εκκλησία μας όρισε την 1η Σεπτεμβρίου ως ημέρα αφιερωμένη στο φυσικό περιβάλλον. Άπολυτίκιον. Ήχος β΄. Ο πάσης Δημιουργός της κτίσεως, ο καιρός και χρόνος εν τη Ίδια εξουσία θέμενος, ευλόγησαν τον στέφανον, του ενιαυτού της χρηστότητας σου, Κύριε, φυλάττων εν ειρήνη τους βασιλείς και την πάλιν σου, πρεσβείαις της Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Πηγές: pigizois.net-cc.uoa.gr- ayioi-pantes.blogspot.gr -εφημ. «ΠΡΟΟΔΟΣ»